

COS D'IVORI

No s'extingeixen
ni el bes sense temps que ens oferíem,
ni la tendresa que ens naixia als dits,
ni l'onada dels cossos navegant-se,
ni l'aigua de les pells que s'abraçaven.

Resten als ulls,
a l'aire humit del vespre,
al tacte de la llum sobre els carrers,
al cel encès de lluna,
al temple del desig.

No s'extingeix l'anhel,
ni el cant bellíssim del teu gest.

Sóc jo qui m'extingeixo.

Duarte, Carles: "Cos d'ivori". *Els immortals*. Tres i Quatre, 2006